

IBDIS

Editor: Luminița Bratu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Georgeta Nicolae

Foto copertă 1: Din arhiva personală - Emil Străinu

We know
books

Copyright © 2023 Editura Prestige

Notă: Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate
în această lucrare revine exclusiv autorilor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STRĂINU, EMIL

**Proiectul ultrasecret Rainbow: călătoria în timp și controlul
conștiințelor: Operațiunea Blue Beam sau falsa invazie OZN/Emil
Străinu, Emilian M. Dobrescu. - București: Prestige, 2023**

ISBN 978-630-6506-80-4

I. Dobrescu, Emilian M.

001.94

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Gen. bg. (rez.) dr.
EMIL STRĂINU
Coordonatorul Colecției
NEW ILLUMINATI FILES

Emil Străinu Emilian M. Dobrescu

PROIECTUL ULTRASECRET
RAINBOW
CĂLĂTORIA ÎN TIMP
ȘI CONTROLUL CONȘTIINȚELOR

*Operațiunea Blue Beam
sau falsa Invazie OZN*

Prolegomene OZN/FAN

Lucrare îngrijită de
Emilian E. Străinu

PRESTIGE
București – 2023

WEBOGRAFIE

<http://www.cropcircleconnector.com/interface2005.htm>
<http://www.cufos.org>
<http://www.disclosureproject.org>
<https://www.nsa.gov/news-features/declassified-documents/ufo>
<http://www.revistamagazin.ro>
<http://www.ufoevidence.org>
<http://www.ufocasebook.com/alienabductions.html>
<http://www.ufoinfo.com/contents.html>
 Listă de contacte cu OZN-uri - Wikipedia

CUPRINS

PREFAȚĂ

INTRODUCERE: DE LA CĂLĂTORII INTERSTELARE LA TRANSHUMANISM
 ȘI PREVIZIONAREA VIITORULUI; CĂRȚILE ȘI REALITATEA 5-30

PRIMA PARTE:

PROIECTUL RAINBOW, PROIECTE ULTRASECRETE; FILE DE ISTORIE;
 STRANIUL CAZ AL LUI MORRIS K. JESSUP; FORȚA MOTRICE A OZN-
 URILOR; PROIECTUL PHOENIX II; PROIECTUL PHOENIX III; SUBTERA-
 NELE DE LA MONTAUK; ÎNCEPUTURILE; ILLUMINATI; MONTAUK &
 NAZISMUL; SOCIETATEA THULE; COBAILI MONTAUK; TRATATE CU
 EXTRATEREȘTRI 31-136

PARTEA A DOUA:

PARTEA NEVĂZUTĂ A INVAZIEI OZN, PROLEGOMENE

OZN/FAN, DIN ARHIVELE SECRETE OZN/FAN 137-154
 1. UFOLOGIE: INTRODUCERE: CONCEPT, CATEGORII, CLASIFICĂRI,
 INCIDENTE: 500.000 de obiecte misterioase aflate pe orbită, dar și în
 atmosfera Terrei; Asteroizi, meteoriți și alte OZI (Obiecte Zburătoare
 Identificate); Conceptul de OZN și categoriile tipice; Caracteristicile
 OZN-urilor; Clasificări ale întâlnirilor cu OZN-uri; Contactanții OZN-uri-
 lor; Incidente cu OZN-uri; Obiecte interstelare de origini extraterestre;
 OZN-uri văzute de astronauți; Primele OZN-uri; Primul OZN pământean;
 Ziuă Mondială a OZN-ului 155-178
 2. BREVIAR OZN: Academia „Spre Stele”; Arhiva audio a cazurilor OZN;
 Asasinarea lui Kennedy; Coincidențe stranii; Dematerializarea OZN; Fe-
 nomene asociate OZN-urilor; Incidente nucleare cu OZN-uri; Legătura
 între aparițiile OZN-urilor și curenții magnetici ai faliilor tectonice; OZN-
 urile au amenințat Stația Spațială Internațională (ISS); OZN-urile inspec-
 tează silozuri de rachete și centrale nucleare (o cronologie); Relația cu
 Extraterestrii 179-204

3. MICĂ CRONOLOGIE OZN ÎN LUME	205-225
4. FILE DIN CRONOLOGIA OZN DIN ROMÂNIA	226-238
5. MILITARI, POLITICIENI ȘI OZN-URI: O CRONOLOGIE A INTERACȚIUNILOR	239-250
6. OPINII DESPRE FENOMENUL OZN	251-256
7. OZN-URILE ÎN CĂRȚI RELIGIOASE, MITOLOGIE ȘI FOLCLOR: Cărți religioase; Aparițiile Fecioarei; Mitologie; Folclor	257-267
8. AMERICA. OZN ÎN SUA: 70% dintre americani cred că autoritățile SUA știu mai multe despre OZN-uri decât spun; Bărbații în Negru (Men in Black); Catalogarea și dezactivarea unor rachete nucleare; Cazuri relevante cu OZN-uri; Cazul submarinului nuclear „Scorpion”; Contacte ale Armatei cu <i>Extraterestrii</i> . Cazul Roswell; CIA și OZN-urile; Înregistrarea Gimbal; Documente ale Pentagonului; Document FBI; O altă perspectivă asupra dosarelor OZN ale CIA; OZN-ul și portavionul Nimitz, 14 noiembrie 2004; OZN, președintele Donald Trump și Hillary Clinton; Tucson, Arizona (SUA), 6 noiembrie 2018; Raportul din iunie 2021 al serviciilor secrete; 5 aprilie 2022, Raportul Pentagonului; Mai 2022, Secretele Pentagonului; Comisia Robertson; Dwight Eisenhower și fenomenul OZN; Incidentele Mantell, Kinross, Skylab 3; Jimmy Carter și fenomenul OZN; Ghidul pentru raportarea OZN-urilor; Marina SUA și refuzul său; Mărturia privind <i>Extraterestrii</i> ; Mărturiile lui Jim Courant; Mărturiile lui Luis Elizondo; Mărturia lui Joseph Foster; Mărturia lui Richard French; Mărturia lui Charles Hall; Mărturia din anul 1997; Mărturiile lui Edgar Mitchell; Mărturia lui Brian O’Leary; Misterul <i>Extraterestrilor</i> din Hangar 18; NICUFO; Pentagonul și fenomenul OZN în 2021; Documentele declassificate de CIA; Imagini cu un OZN în formă de piramidă; Opinia astronautului Chris Hadfield; Opinia fostului director al CIA; Opinia fostului senator Harry Reid; Raportul Pentagonului privind fenomenul OZN; Poziția membrilor Congresului SUA; Stenogramele OZN: dovezi ale existenței <i>Extraterestrilor</i>	268-381
9. OZN ÎN BELGIA	382-384
10. OZN ÎN BRAZILIA: Cazul traulerului din estul Americii de Sud; Cazurile de la Ubatuba; Câteva cazuri	385-387

11. OZN ÎN CANADA	388-390
12. OZN ÎN CHILE: Colecția de evenimente OZN a CEFAA; Flota de OZN-uri; OZN-ul din 11 noiembrie 2014	391-398
13. OZN ÎN CHINA: OZN în Tibet; Poveștile lui Yuan Mei; Studiile lui Zhang Zhousheng; Studiile lui Wang Sichao	399-406
14. OZN/OVNI ÎN FRANȚA: Desecretizare. GEPAN, apoi SEPRA; Studiile profesorului Remy Chauvin	407-415
15. OZN ÎN GERMANIA: Al Treilea Reich și OZN-urile; OZN-ul din Pădurea Neagră; Avansul tehnologiei naziste în cel de-al Doilea Război Mondial; Aparatul zburător Haunebu; Bomba nucleară nazistă; Complexul nazist de la Peenemünde; Hitler și Antarctica; Programul nazist de construcție a unor OZN-uri; JFM - Jenseitsflugmaschine; Flügelfrad; Vril Raumschiffe; Schriever-Habermohl; Miethe; Repulsine; Tehnologia aeronautică germană; Tunul cu flux de radiații; Wernher von Braun și Era Spațială a SUA; Stația germană de cercetări din Antarctica - 2017	416-439
16. OZN ÎN IRAK	440-441
17. OZN ÎN ITALIA: Cazurile din perioada 1930-1940; OZN-urile de la Florența: <i>Obiect ciudat în regiunea Veneției; Proiecte neconvenționale</i>	442-446
18. OZN ÎN JAPONIA: Protocolul pentru întâlnirile cu OZN-uri	447-450
19. OZN ÎN MADAGASCAR	451-451
20. OZN ÎN MAREA BRITANIE: Arhiva OZN; Avebury și Stonehenge; Conacul Rudloe din Comitatul Wiltshire; Incidentul din Munții Berwyn (Țara Galilor); Incidentul Rendlesham; OZN la Castelul Windsor; OZN-urile lui Churchill; OZN-uri în al Doilea Război Mondial, în Războiul Rece și după anul 2000; Proiectul Condign a definit FAN; Regiunea Derbyshire; Roswell-ul britanic	452-468
21. OZN ÎN MEXIC: Povestea lui Carlos Diaz	469-475
22. CÂTEVA „NOTE” DESPRE FENOMENUL OZN ÎN ROMÂNIA: Puțină istorie...; „Baza OZN” de la Lacul Vidraru; OZN-urile de la 1583; OZN-urile lui Mihai Viteazul; OZN-urile din 1657; Steaua mare de la 1812; OZN-urile din 1904 și 1905; Fenomenele OZN din 1913 și 1914; OZN-urile din 1926 și 1927; OZN-urile din 1927; OZN-ul din 1955;	

OZN-ul din Pădurea Hoia-Baciu, 1968; OZN-ul de la Războieni-Cetate, tot din 1968; OZN-ul de la București, 1970; OZN-ul de la Valea Plopului, din 1972; OZN-urile de la Vălenii de Munte din 1977; Accidentul aviatic din Munții Retezat (1991); OZN-urile de la Buzău - 1992; Fenomenul OZN din 1997; OZN-urile de la Nănești (2001); Nava extraterestră din Munții Orăștiei; OZN-ul lui Henri Coandă; Cum a dat cu MiG-ul peste un OZN; Victor Kernbach; Călin C. Turcu	476-509
23. OZN ÎN RUSIA VERSUS URSS: Adevărul despre OZN-uri; Cernobîl - noi explicații; Cosmonautul sovietic devenit rus; Dezvăluirile Marinei Popovich; Dosarul albastru; Vânătoarea de OZN-uri; În prag de război nuclear; Triunghiul rusec al Bermudelor; Norul ucigaș și obiectul strălucitor; KGB și OZN-urile; Incidentul Diatlov din 1959; Meteoritul de la Celeabinsk; Obiecte subacvatice semnalate în oceanele planetei: <i>Sfere de foc sub apă</i> ; OZN-ul de la Dalnegorsk; OZN-ul de la Voronej (Varianta a II-a - după TASS); OZN doborât în Siberia; Incidentul de la Kapustin Yar, regiunea Astrakhan, URSS, 18 octombrie 1947	510-566
24. OZN ÎN SPANIA: Costumul spațial și inventatorul lui; OZN în Insulele Canare	567-573
25. ISTORIA OZN PE LUNĂ.....	574-579
26. CĂLĂTORII INSTATANEE ÎN SPAȚIU ȘI TIMP	580-592
 BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	 593-595
WEBOGRAFIE	596-596

PROIECTE ULTRASECRETE

Acum și aici ne vom ocupa de unele dintre cele mai ciudate și stranii proiecte științifice despre care s-au scris sute de cărți și s-au realizat multe filme documentare și artistice. Informațiile sunt coroborate de Alien Hunter Club Romania de la organizațiile Mufon, C.U.N., Setka și SEPRA.

În toamna anului 1943, în docurile portului Philadelphia s-au derulat evenimente care au rămas până în ziua de astăzi o enigmă. Potrivit versiunii unanim acceptate, în timpul unui experiment, o navă a Marinei Americane a dispărut pentru o perioadă din locul în care se afla, a apărut pentru o scurtă vreme în altă parte și a revenit la locul inițial.

Potrivit unor mărturii, U.S. Navy cauta o modalitate de a-și proteja navele de acțiunea radarului, a sonarului și a dispozitivelor magnetice ale inamicului, dispariția totală a navei implicate petrecându-se în mod accidental.

Chiar dacă, din punctul de vedere al tehnologiilor implicate, a fost un succes cu atât mai deosebit cu cât apăruse pe neașteptate, din punctul de vedere al celor aflați la bordul navei, al participanților direcți și fără voie la un astfel de experiment, a fost o catastrofă.

Confruntându-se cu probleme ce depășeau puterea lor de înțelegere, ale acelor vremuri și, este drept, nici timpul nu le era aliat, autoritățile au hotărât sistarea cercetărilor în cadrul acestui proiect și orientarea tuturor resurselor spre alte obiective.

N.N. Conform altor surse, cercetările au continuat în secret...

Indiferent de cele petrecute atunci, asupra evenimentelor derulate s-a așternut, pentru o perioadă, „valul uitării”. Totuși, din când în când, au ieșit la iveală mici fragmente de întâmplări, mărturii, aluzii care, puse cap la cap, au contribuit la zugrăvirea unui tablou ciudat, în care încercările de a explica din punctul de vedere al fizicii contemporane cele întâmplate atunci creau un tablou halucinant în care nimeni și nimic nu părea a fi la locul potrivit.

Două cărți dedicate în exclusivitate celor petrecute atunci, *Experimentul Philadelphia* de Charles Berlitz și William Moore și *Experimentul Philadelphia și alte conspirații OZN* de Brad Steiger și Alfred Bielek, au însemnat câțiva pași înainte în descifrarea celor petrecute și, în același timp, deschiderea unor noi căi de înțelegere și explicare a Universului care ne înconjoară, în definitiv a rolului pe care îl deținem în „Actul Creației”.

Dar, după război, experimentele aveau să fie reluate sub numele de **Proiectul Phoenix**.

FILE DE ISTORIE

În 1912, matematicianul David Hilbert a enunțat câteva teorii ce aveau să servească drept baze pentru noi concepte în matematică. Una dintre acestea a rămas cunoscută sub numele de „**Spațiul Hilbert**”, ce reprezintă niște ecuații care descriau în termeni specifici spații multiple sau realități multiple, din punct de vedere matematic... Dar... se pare că și fizic!

Ceva mai târziu, o contribuție deosebită avea să o aibă un alt matematician, Norman Levinson (1912-1975), care va

dezvolta niște ecuații diferite, rămase cunoscute sub numele de „Ecuțiile Temporale Levinson”.

De altfel, el a publicat trei lucrări pe această temă, dar care, din nefericire, astăzi sunt obscure și aproape imposibil de găsit în biblioteci. Illuminati aveau ordin să distrugă orice exemplar găsit al acestei lucrări...

Toate aceste studii teoretice aveau să servească, nu peste mult timp, drept fundament pentru „realizarea practică a invizibilității”, prin aplicarea acestor principii teoretice asupra unui corp fizic.

Investigații aprofundate asupra acestui subiect, finanțate de la bun început de U.S. Navy, chiar dacă nu manifestau un caracter pur militar, au demarat încă din 1931.

Echipa de cercetători era formată din Dr. John Hutchinson, decan al Universității din Chicago și Dr. Emil Kurtenaur, fizician austriac.

Puternicul interes manifestat în perioada 1930-1940 de Marina Americană/U.S. Navy în utilizarea câmpurilor magnetice de mare intensitate la bordul navelor este pus în evidență de lucrarea fizicianului Dr. Francis Bitter, fondatorul Laboratorului de Magnetism din cadrul Institutului de Tehnologie Massachusetts și intitulată *Magneții - instruirea unui fizician (Magnets, The Education of a Physicist)*, apărută în 1956, având un capitol dedicat istoriei dezvoltării tehnicii de demagnetizare a navelor ca răspuns la apariția minelor magnetice inventate de germani încă din 1930.

Ideea de la care s-a pornit era aceea de a folosi câmpuri electromagnetice puternice pentru a evita proiectilele și, mai ales, torpilele și minele. De altfel, un pasaj din această lucrare pare a fi relevant în această chestiune; la un moment dat, autorul, Dr. Bitter, afirmă că ar fi văzut:

„O navă relativ mare, ce transportă un magnet foarte puternic, cântărind multe, multe tone. Acesta era un magnet-bară, întinzându-se de la prova vasului, de lângă puntea superioară, până la pupa. Acest magnet în formă de bară avea o înfășurare parcursă de un curent produs de generatoare uriașe.”

Cercetările efectuate de Dr. Bitter au condus în cele din urmă la elaborarea unor contramăsuri al căror rol era acela de a face navele invizibile din punct de vedere magnetic. Oare acestea să se fi constituit în punctul de plecare al unui proiect mult mai complex, destinat obținerii invizibilității totale?

În 1933, la Universitatea Princeton se puneau bazele Institutului pentru Studii Avansate, printre membrii fondatori numărându-se și cunoscutul om de știință **Albert Einstein**. După numai un an, cercetările asupra invizibilității aveau să fie continuate în cadrul acestui institut. Grupului de oameni de știință interesați de acest subiect i s-a alăturat **Dr. John Eric von Neumann**, absolvent al Universităților din Berlin și Hamburg.

Potrivit caracterizării făcute de Einstein, von Neumann era unul dintre cei mai străluciți matematicieni, având abilitatea puțin întâlnită de a lua concepte teoretice, abstracte din matematică și de a le găsi aplicații fizice.

Baza cercetărilor ce aveau să conducă la ceea ce este unanim cunoscut drept „Experimentul Philadelphia” avea să fie o teorie științifică foarte complexă, greu de înțeles, cunoscută sub numele de **Teoria Unitară a Câmpurilor**, despre care unii afirmă că „ar avea o structură incompletă” chiar și în ziua de azi și asta chiar dacă, de-a lungul timpului, au mai fost parcurși câțiva pași spre completarea ei.

Teoria fusese elaborată de Einstein încă din 1926 și încerca să explice matematic, printr-un singur set de ecuații, legăturile dintre cele trei forțe de bază universale: forța electromagnetică, forța gravitațională și forța nucleară.

Pornind de la conceptul enunțat încă din 1916 potrivit căruia „**materia este un produs al energiei și nu invers**”, Einstein era convins că putea demonstra matematic faptul că gravitația este legată de alte forme de energie și în special de electromagnetism.

„**Dacă dintr-un câmp magnetic se putea obține un câmp electric, iar dintr-un câmp electric unul magnetic și dacă gravitația era legată într-un mod oarecare de acestea, atunci rezultă ca posibilă obținerea unui câmp gravitațional în urma interacțiunii dintre gravitație și câmpul electric sau câmpul magnetic sau amândouă.**”

Această presupusă legătura l-a preocupat pe marele savant până la dispariția sa dintre noi, în anul 1955.

De altfel, în 1953, el a anunțat comunitatea oamenilor de știință că ajunsese la rezultate mai mult decât promițătoare în încercarea de a demonstra matematic legătura dintre forțele electromagnetice și gravitație. Fundamentul acestei teorii îl constituiau așa-numitele „**Ecuații tensoriale**”, în fapt un „**lanț de 16 mărimi foarte complexe, din care zece reprezentau gravitația, iar celelalte șase, electromagnetismul**”.

De aici rezultă ipoteza că un câmp pur gravitațional ar putea exista și în lipsa unui câmp electromagnetic, însă un câmp electromagnetic nu ar putea exista fără un câmp gravitațional însoțitor.

În 1956, fizicianul Parvis Marat confirma parțial viabilitatea acestei teorii afirmând: „**Teoria cea mai nouă și mai ra-**

dicală a lui Einstein a trecut victorioasă proba unor teste critice.”

Despre ce teste critice era vorba, savantul a omis să precizeze. Se pare că iarăși apăruseră Illuminati care se opuneau popularizării descoperirii.

Chiar dacă Teoria Unitară a Câmpurilor a fost unul din principalele instrumente de lucru ale cercetătorilor implicați în studiul producerii invizibilității corpurilor, **Einstein nu a participat niciodată direct la eforturile oamenilor de știință.**

Oare de ce?!

În 1936, proiectul intra într-o nouă fază de acumulare, în fruntea cercetătorilor fiind numit savantul **Nikola Tesla**. El s-a născut la 10 iulie 1856. Cunoscut ca „**Părinte al Radioului**”, el era renumit și datorită unei foarte dezvoltate percepții extrasenzoriale.

Această abilitate l-a ajutat nu numai să vizualizeze anumite aparate tehnice pe care avea să le construiască mai târziu – unul din multele exemple fiind **generatorul de curent alternativ** – ci și să capete renumele de „**singurul om de știință ce putea vizualiza în minte un întreg experiment, putea elabora tot echipamentul necesar și îl făcea să funcționeze, fără erori, din prima încercare**”.

Una dintre teoriile sale preferate era aceea că se putea obține, cu ajutorul câmpului magnetic al Pământului, o cantitate imensă de energie electrică ce putea fi folosită pentru „**a se căuta comunicarea cu alte civilizații din Univers**”.

Pentru a-și verifica ipoteza, Tesla a organizat în 1889 celebrul experiment de la Colorado Springs. Nu vom descrie acum desfășurarea acestuia, ci ne vom mulțumi să spunem că:

„Savantul era convins că punctele și liniile pe care le transmiseseră fuseseră recepționate și că i se răspunsese la ele, căci semnalele captate de dispozitivul lui erau periodice și sugerau clar că la originea lor nu se afla o sursă naturală.”

„Deși n-am izbutit să le descifrez înțelesul – spunea Tesla – mi-a fost imposibil să le consider întâmplătoare; în spatele acestor semnale se afla un scop, ele erau rezultatul unei tentative din partea unor ființe inteligente, din afara lumii noastre, de a ne vorbi prin radiosemnale. Sunt absolut sigur că nu erau produse de vreun lucru terestru.”

Pentru a se atinge obiectivul propus, acela de a face să dispară un obiect, grupul oamenilor de știință „au considerat necesar că trebuia alterată bucla temporală a realității noastre tridimensionale”.

Pentru penetrarea legăturilor temporale, s-a creat un sistem de generatoare de curent alternativ și continuu, prin care se urmărea modificarea buclei temporale în care se afla un obiect, în acest mod obținându-se dispariția și apariția acestuia.

La sfârșitul anului 1936 a avut loc primul test, în care a fost obținută invizibilitatea parțială. Încurajați de acest rezultat, grupul condus de Tesla și-a continuat cercetările, iar în 1940, în docurile Marinei din Brooklin, a avut loc un alt test. De această dată, a fost folosit un mic vas auxiliar, pe care au fost instalate bobine și un generator.

Experimentul a fost un succes deplin și, din acel moment, întregul proiect a fost pus sub incidența secretului militar.

Numele de cod: PROIECTUL RAINBOW.

În 1941, Proiectul Rainbow se pregătea pentru un alt test. În acest scop fusese procurată o altă navă, cu un tonaj superior. Însă, pe măsură ce se apropia momentul testului, Tesla devenea din ce în ce mai îngrijorat. Testul urma să se facă cu personal la bord, iar savantul știa că vor apărea probleme cu marinarii ce urmau să fie prezenți pe puntea vasului.

El a înțeles că nava își avea bucla sa temporală proprie, așa cum fiecare marinar își avea bucla sa temporală.

Pentru aflarea lor, aducerea la un numitor comun și armonizarea acestora erau necesari ani întregi de muncă îndârjită. Pentru ca experimentul să decurgă fără probleme, în calcule trebuiau introduse și datele referitoare la așa-numitul „Timp Zero” atât al navei, cât și al echipajului.

„Timpul Zero” este un concept în afara conceptelor universului nostru tridimensional.

El exista înainte de crearea lumii, așa cum o știm. Am putea spune, fără teama de a greși prea mult, ca „**aceasta este legătura noastră de bază cu Universul**”.

Universul nostru tridimensional se rotește în jurul unui timp zero, dar universul nostru nu este unic. Fiecare univers are un timp (sau punct) zero, iar toate punctele zero ale unor universuri diferite coincid.

Încă din 1920, Tesla construisese un generator de timp zero.

Era un dispozitiv ciudat căci, atunci când era pornit, se putea auzi un zgomot asemănător celui făcut de închiderea unui circuit. Iar acel circuit părea a fi mișcarea de rotație a Pământului care, potrivit aceleiași teorii, este de timp zero secundar. De ce timp zero secundar?

Pentru că rotația Pământului este legată inerțial de mișcarea de rotație a sistemului solar, care este legată inerțial de rotația galaxiei care, la rândul ei, este legată inerțial de mișcarea de rotație a Universului, care se rotește în jurul unui punct temporal zero ce este, de altfel, punctul central al lumii noastre tridimensionale.

Așadar, Tesla știa că starea mentală și cea fizică a echipajului aveau să fie afectate, el cerând o amânare a datei experimentului, ceea ce a condus la disensiuni în grupul oamenilor de știință, cel mai de notorietate fiind **conflictul dintre Tesla și von Neumann, care dezaproba această întârziere, considerând-o „un simplu moft”**.

Dar această stare de spirit a condus la o ruptură definitivă a relațiilor.

În cele din urmă, tabăra lui von Neumann a avut câștig de cauză în fața superiorilor, așa că **„avertismentele lui Tesla nu au fost ascultate”**.

Era război și ultimul lucru pe care autoritățile îl puteau oferi, chiar dacă ar fi dorit, era timpul. Resemnat, savantul și-a continuat activitatea dar, în secret, a decalibrat echipamentul, astfel încât nimic nu a mers. Evident, testul, desfășurat în martie 1942, a fost un eșec total.

Urmarea:

Tesla a fost îndepărtat din colectivul de cercetători, unele voci susținând că și-ar fi prezentat demisia.

Zece luni mai târziu, în ianuarie 1943, Nikola Tesla avea să fie găsit mort în camera sa de hotel din New York. Graba cu care el a fost incinerat, a doua zi după ce a fost descoperit, a dat naștere la unele speculații potrivit cărora savantului i s-ar fi înscenat moartea, el părăsind Statele Unite în secret, cu destinația Anglia.

Speculațiile se bazau pe mai multe evenimente, cel puțin ciudate:

1. Unul dintre acestea fiind și faptul că **incinerarea era în totală contradicție cu credința ortodoxă a lui și a familiei sale;**

2. Ceea ce nimeni nu a putut nega, dar nici explica, a fost **dispariția fără urmă a documentelor, planurilor și schițelor** aflate în seiful său personal.

Cât timp s-a aflat în fruntea Proiectului Rainbow, Tesla tratase ceea ce a fost denumit modul de abordare analog:

„Echipamentul a fost lăsat în stare de funcționare permanentă, modulat cu patru unde deosebit de complexe. Generatorul de putere acordat pe o frecvență specifică acționa asupra unor bobine Tesla, de o construcție aparte.”

După îndepărtarea lui Tesla, la conducerea grupului a venit Dr. von Neumann. **„El a refăcut întregul sistem afectat de sabotajul lui Tesla”**, făcând chiar și unele modificări la echipamente. A decis că pentru teste ar fi nevoie de un vas special construit.

Acesta avea să fie DE-173, numit ELDRIDGE. Echipamentul a fost instalat de la bun început pe vas. Spre deosebire de Tesla (care abordase ceea ce a fost denumit modul analog, echipamentul era lăsat în stare de funcționare permanentă, modulat cu patru unde deosebit de complexe, iar generatorul de putere era acordat pe o frecvență specifică acțiunii asupra unor bobine Tesla de o construcție aparte), von Neumann a instalat în cala vasului două generatoare de câte 75 kilowați fiecare, turela numărul 2 fiind îndepărtată, iar în locul ei s-a instalat un electrogenerator de 8 megawați și un oscilator.